

Strona główna » Archiwum Lecha Kaczyńskiego » Aktualności » Rok 2006

Aktualności

Rok 2010

Rok 2009

Rok 2008

Rok 2007

▶ Rok 2006

Rok 2005

Ustawy

Statystyki

Galerie

Wideo

Prezydent

Pierwsza Dama

Polityka prezydenta

Idea i myśl Lecha Kaczyńskiego

Ludzie prezydenta

Rady przy prezydencie

Cztery lata prezydentury

Narodowa Rada Rozwoju

Dożynki prezydenckie

Tym, którzy odeszli

Zdjęcia do pobrania

Środa, 13 grudnia 2006

Wojna, która się wtedy zaczęła była wojną zwycięską

12 grudnia 2006 r. w godzinach wieczornych Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński przybył do Wrocławia, gdzie uczestniczy w organizowanych obchodach 25. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego.

Prezydent RP wziął udział w uroczystym koncercie „Requiem Pro Pace” w Hali Ludowej.

Zwracając się do zebranych Prezydent RP powiedział:

„Koledzy i Koleżanki, mamy godzinę 21:32. Wtedy, 25 lat temu to był jeszcze czas pozornie spokojny. Trwało pełne emocji posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Działacze w różnych regionach prowadzili ciągłe negocjacje. Pamiętam, że wróciłem wtedy z zajęć na uniwersytecie. Pracowałem tam od wielu już lat. Wydawało się, że jesteśmy na zakręcie, ale nikt nie wiedział, że od tego zakrętu dzieli nas już tylko godziny, że dosłownie dwie i pół godziny później do setek tysięcy mieszkań w naszym kraju zapukają esbecy i milicjanci, że zacznie się olbrzymia akcja internowań, że internowanych zostanie większość działaczy należących do Komisji Krajowej. Że rozpocznie się stan wojenny - wojna między narodem polskim, zorganizowanym w związek „Solidarność”, także w „Solidarność Chłopską”, a komunistyczną władzą. Jeden z największych ruchów narodowych w historii świata, największy w naszej historii. Ruch o pokojowym charakterze, który został przejściowo stłumiony, ale tylko przejściowo, bo walka trwała od ranka 13 grudnia aż do dnia, w którym rozpoczęły się negocjacje mające na celu wyjście z tej sytuacji. Ich rezultatem była Polska niewolna od wad, ale Polska niepodległa i demokratyczna.

Wrocław odegrał w tej walce ogromną rolę. Pierwsze miesiące stanu wojennego spędziłem w niewoli, w bardzo odległym od Wrocławia Strzemielińku, zagubionym wśród lasów i wsi. Wiedzieliśmy jednak, że to miasto, miasto wtedy już od 35 lat znów polskie stawia opór szczególnie potężny. Pamiętamy o tym wszyscy do dzisiaj i dlatego właśnie te obchody smutne - ale nie tylko smutne, bo dzień 13 grudnia był dniem dramatycznym, ale wojna, która się wtedy zaczęła była wojną zwycięską - obchodzimy dziś we Wrocławiu. Bardzo się z tego cieszę. Dziękuję kierownictwu Związku „Solidarność” za tę inicjatywę. To ich decyzją te obchody odbywają się właśnie tutaj. W tej chwili je zaczynamy. Będą trwały dziś i jutro. Będą trwały w imię pamięci o naszej najnowszej historii, o której nie możemy zapominać. Powiem więcej - musimy ją przywracać i przywracać ją będziemy, w imię prawdy, w imię sprawiedliwości i w imię tego, żeby Polska była coraz lepsza.”

Następnie złożył wieniec pod pomnikiem Bohaterów Solidarności.

Postanowieniem z 12 grudnia br. Prezydent Rzeczypospolitej nadał order osoby zasłużonej w działalności na rzecz przemian demokratycznych w Polsce. Wręczenie orderów przez Prezydenta nastąpiło w nocy z 12 na 13 grudnia w Hali Bombardier (dawny PAFAWAG) we

ARCHIWNA PRZEŁOMU
1989 - 1991

Wrocławiu.

Odnaczeni zostali:

KRZYŻEM KOMANDORSKIM Z GWIAZDĄ ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Marek Paweł Muszyński
Marianna Popieluszko

KRZYŻEM KOMANDORSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Adam Zbigniew Borowski
Janusz Leon Granatowicz
Aleksander Jan Hall

pośmiertnie

Piotr Bartoszcze
Elżbieta Grażyna Borucka-Kuroń

KRZYŻEM OFICERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Ewa Anna Bartkowiak-Jakubiec
Stefan Borysewicz
Emil Broniarek
Krzysztof Florczykowski
Stanisław Jan Fudakowski
Krzysztof Waław Hagemeyer
Ewa Maria Holuszko
Eliza Zofia Jadczyk
Wojciech Jamrozik
Edward Juliusz Kliem
Stanisław Zygmunt Kojer
Irena Lasota
Jerzy Franciszek Malinowski
Bronisława Krystyna Milewska
Edward Edmund Nowak
Józef Nowak
Janusz Olewiński
Witold Waław Pomian-Biesiekierski
Józef Raszewski
Janina Zofia Waluk
Włodzimierz Wasiński
Joanna Elżbieta Wojciechowicz
Krzysztof Woźniak
Zygmunt Woźniak
Edward Wóltański
Małgorzata Wróblewska

pośmiertnie

Henryk Chachowski
Aleksandra Maria Dmochowska
Mariusz Edward Dmochowski
Franciszek Dubrawski
Antoni Jacek Jerz
Małgorzata Maria Longchamps de Berier
Janusz Edward Łażdzin
Barbara Sadowska
Maria Natalia Twardowska
Ewa Maria Zaleska

KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Grażyna Bartnicka
Erazm Jan Ciołek
Danuta Maria Czyżewska

ks. Mirosław Drzewiecki
Mamertyna Anna Dubrawska
ks. Andrzej Władysław Dziełak
Jarosław Maciej Goliszewski
Marek Wojciech Jakubiec
Czesław Jeż
Czesław Karalus
Bogusław Stefan Kierc
Ewa Stanisława Konkel
Anna Maria Łoś
Arkadiusz Makar
Andrzej Marciniak
Henryk Edward Marczak
Weronika Merecka
ks. Stanisław Orzechowski
Romana Julia Szczepkowska
Joanna Szczepkowska-Konarowska
Michalina Szumilas
Andrzej Wojtczuk

pośmiertnie

Tomasz Franciszek Dubrawski
Teodor Kliniecz
Kazimierz Michalezyk
Janina Irena Michalska

Prezydent RP zwrócił się do zebranych:

„Spotkaliśmy się tutaj z szefami regionów, w tym z poprzednim wieloletnim szefem regionu dolnośląskiego, z wysokimi oficerami cichego frontu, organizatorami Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”, bez których praca TKK nie byłaby możliwa, z wybitnymi działaczami opozycji, z wieloma działaczami zarówno tymi sprzed sierpnia jak i tymi z okresu podziemnej „Solidarności”. Być może popełniliśmy błędy, być może ktoś, kto dostał Krzyż Oficerski powinien był dostać wyższy. Takie błędy się oczywiście zdarzają, ale będziemy je próbowali naprawiać i będziemy szli tą drogą, która przez pierwszych szesnaście lat historii wspólnej, lepszej lub gorszej, ale wolnej Polski, III Rzeczypospolitej, została nieco zaniedbana.

Nie mówię tego po raz pierwszy. To nie ja powinienem organizować te uroczystości. To, co dzieje się dziś powinno dzieć się w czasach, w których nie przychodziło mi do głowy nawet, że będę kiedyś Prezydentem Rzeczypospolitej. Powinno się dzieć przed kilkunastu laty, ale tak się zdarzyło, że nie doszło do tego rodzaju uroczystości. O złożonych przyczynach nie będziemy dziś mówić.

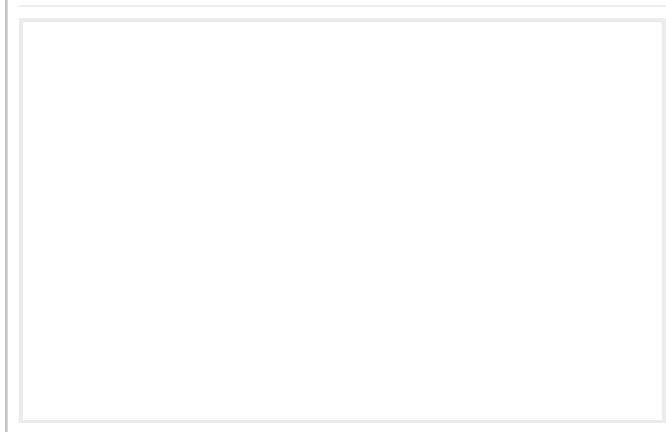
Będziemy mówić o tym, co wydarzyło się 25 lat temu. O tym, co z jednej strony przekreśliło nasze nadzieje, było potężnym ciosem w nadzieję, wiarę milionów Polaków. Było niejako złamaniem kręgosłupa tej wspaniałej, pokojowej rewolucji jaką była „Solidarność”, ale trzeba pamiętać, że złamanie kręgosłupa nie zawsze musi być śmiertelne. I w tym przypadku było ciosem ciężkim, ale „Solidarność” ten cios wytrzymała. Wytrzymała w ciągu trwającej ponad siedem lat podziemnej walki. To była walka w zasadzie pokojowa, choć były ofiary śmiertelne, byli ci, którzy zginęli. Przypomnijmy księdza Jerzego Popiełuszkę, przypomnijmy wielu innych, którzy w tamtych latach oddali życie. Ale w zasadzie była to walka, w której ginęło niewielu ludzi, szczególnie jeżeli porównujemy to z ofiarą pokolenia naszych matek i ojców, z tymi, którzy walczyli w czasie II wojny światowej. Ta walka, choć pokojowa i stosunkowo mało krwawa, przyniosła nam olbrzymie zwycięstwo w postaci niepodległej Polski. Możemy dzieje tej niepodległej Polski krytykować, sam należałem do tych krytyków i nadal do nich należę, ale jest to jednak wolne państwo. Rządzili w tym państwie zarówno ludzie „Solidarności” i ludzie wywodzący się z innego obozu politycznego, ale rządzący dlatego że wygrali wybory i to jest zasadnicza różnica w stosunku do tego, co było w okresie Polski Ludowej, co było przez okres, można powiedzieć, dwóch straconych pokoleń. To jest olbrzymie zwycięstwo roku 1989.

Pamiętajmy o tych ciężkich, tragicznych i nierozliczonych do dzisiaj dniach grudnia 1981 roku i lat następnych, pamiętajmy o wysiłku milionów Polaków, o wielkiej solidarności jaką okazano wtedy naszemu narodowi, o pomocy, która płynęła z wielu krajów europejskich, ale także spoza Europy. Pamiętajmy też o tym, że zwyciężyliśmy. Lubię to przypominać, bo nie chciałbym, żeby nasz naród był narodem, który pamięta jedynie o wspaniałych, bohaterskich lecz przegranych bitwach. Ta bitwa trwała długo, były chwile zwątpienia, ale zakończyła się wielkim zwycięstwem.

Jeżeli dzisiaj obchodzimy 25-lecie tego tragicznego dnia, to pamiętajmy, że był on początkiem wielkiej, narodowej wojny, którą Polska wygrała, a o bohaterach tej wojny pamiętamy dzisiaj i będziemy pamiętać jutro.

Wam, Koleżanki i Koledzy, którzy wtedy, także jeszcze przez rok 1980, walczyliście i tworzyliście podwaliny naszej wolności chciałem najserdeczniej, najgoręcej podziękować. Wolna Polska nie zrodziła się z niczego, nie zrodziła się tylko i wyłącznie z rzeczywistości pozytywnego dla naszego kraju rozwoju sytuacji międzynarodowej. Zrodziła się z wysiłku wielu tysięcy Polek i Polaków. I to jest nasz sukces. Możemy powiedzieć, że wolność wywalczyliśmy sobie sami, a teraz musimy zrobić wszystko, żeby wolność tą wykorzystać jeszcze lepiej niż dotąd. A jest na to szansa, chociaż droga, która do tego prowadzi nierzadko jest drogą krętą, ale nawet i krętą drogą można dojść do celu. Tym celem jest Polska, w której wszyscy wiedzą co było dobre, co było złe, w której wszyscy wiedzą, kto się do czego przyczynił. Polska, w której ci, którzy walczyli, ci którzy wykazali odwagę, determinację, którzy byli gotowi do ofiar, do rezygnacji z czegoś na rzecz wyższych wartości będą wysoko cenieni. I w końcu Polska, która będzie się szybko rozwijać, w której ludziom, coraz większej ilości ludzi będzie żyło się coraz lepiej, w której bezrobocie będzie życiowym wypadkiem, a nie życiowym losem. To wszystko jest do osiągnięcia, trzeba jedynie wspólnego wysiłku. Jeszcze raz Drogie Koleżanki i Koledzy chciałem Wam serdecznie podziękować."

Lokalizacja

[Poleć znajomemu](#)

Aktualności

Kalendarz Prezydenta RP
Wydarzenia
Wizyty krajowe
Wizyty zagraniczne
Wypowiedzi Prezydenta RP
Komunikaty Kancelarii Prezydenta RP
Zdjęcia
Wideo
Pięć lat prezydentury Andrzeja Dudy
Ordery i odznaczenia
Listy uwierzytelniające
Nominacje
Statystyki
Patronat Honorowy
Patronat Narodowy
Pomniki Historii

Prezydent

Biografia Andrzeja Dudy
Kompetencje
Pytania i odpowiedzi
Napisz do prezydenta

Pierwsza Dama

Biografia
Aktywność Pierwszej Damy
Patronaty Pierwszej Damy
Wypowiedzi

Kancelaria

Kalendarz Kancelarii
Status prawny Kancelarii
Kierownictwo Kancelarii
Aktywność ministrów
Doradcy Prezydenta RP
Aktywność doradców
Ochrona danych osobowych
Biura Kancelarii Prezydenta RP
Nieodpłatna Pomoc Prawna
Interwencyjna pomoc prawna
Perspektywy dla mieszkańców obszarów wiejskich
Narodowa Rada Rozwoju
Nagroda Gospodarcza
Rada ds. Przedsiębiorczości

Legislacja

Konstytucja RP
Ustawy
Prawo łaski

Dla mediów

Zapowiedzi prasowe
Akredytacje online
Informacja dla osób uczestniczących w wydarzeniach
Materiały do pobrania
Materiały archiwalne
Konto dla dziennikarzy
Wniosek o wywiad
Telefony do biur KPRP

Archiwum

Archiwum Prezydenta RP
Bronisława Komorowskiego
Archiwum Prezydenta RP
Lecha Kaczyńskiego

100. Rocznica Odzyskania
Niepodległości RP
Symbolika patriotyczna w
Pałacu Prezydenckim
Protectorat harcerski
Godny wybór
Lekcja RP

Rada do spraw Rolnictwa
i Obszarów Wiejskich
Centrum Usług
Społecznych
Perspektywy dla rozwoju
Internetu Rzeczy –
Samorząd Przyszłości
Startupy w Pałacu
Technologie Przyszłości
Narodowe Czytanie
Narodowe Granie
Belwederska Szkoła
Letnia
Polacy za granicą
Nagroda „Dla Dobra
Wspólnego”
Żołnierze Wyklęci
Dożynki Prezydenckie
Referendum
konsultacyjne
Działalność Kancelarii
Petycje
Praktyki i wolontariat
Kierownictwo Kancelarii -
Historia
Archiwa Przełomu
Dostęp do informacji
publicznej
Ponowne
wykorzystywanie
informacji sektora
publicznego
Rezydencje KPRP

PREZYDENT.PL

[Prawa autorskie](#)
[Polityka cookies](#)
[Mapa serwisu](#)
[Ważne linki](#)

[Ochrona danych osobowych](#)
[Kontakt z Kancelarią](#)
[Kontakt z administratorem strony](#)
[Ordery i odznaczenia](#)

